

У перспективи, проблем неизвршавања одлука Уставног суда које се односе на активности законодавца, отвара и питање улоге Уставног суда БиХ као „позитивног законодавца“.

У својој пракси Уставни суд БиХ се већ сусрео с овим проблемом. Након што је својом одлуком из вељаче 2004. године утврдио како дио законске одредбе којом су утврђени називи појединих градова и опћина у Републици Српској није сукладан Уставу БиХ, остављен је рок законодавцу за усуглашавање ове неуставне одредбе. Након што законодавац није отклонио утврђене неуставности, Уставни суд БиХ је у рујну 2004. године донио одлуку о престанку важења неуставних одредби, али истодобно и утврдио привремено, док се не отклоне утврђене неуставности, нове називе градова и опћина. У овој одлуци Уставни суд БиХ је навео како има у виду чињеницу „настанка правне празнине престанком важења оспорених одредби, као и потребу за несметаним функционирањем града и опћина чији називи су одређени одредбама закона које су престале важити, потребу поштивања Опћег оквирног споразума за мир у БиХ и међуентитетског разграничења опћина“.

Међутим, Уставни суд БиХ је посебице нагласио да „с обзиром на његову укупну уставну улогу објективног чувара Устава БиХ, у конкретном случају није преузео улогу законодавца“.

Иако похвална интенција законодавца у БиХ да извршење ових одлука осигура кроз казнено законодавство, препознајући на тај начин њихов непријепоран значај у заштити индивидуалних и друштвених добара и вриједности, уочава се да је овај механизам остао без значајнијег учинка на пољу извршења одлука Уставног суда БиХ и санкционирања особа одговорних за њихово извршење, укључујући ту и заступнике законодавне власти.

Закључила бих са слједећим: Извршење одлука судова, па и Уставног суда БиХ, није само правно питање, него је и друштвено-политички проблем. Ауторитет и улога Суда овисе првенствено о спремности, не само релевантних државних органа, већ и цјелокупне друштвене заједнице да прихвати и проведе одлуке Суда. На овом питању се провјерава однос суда и заједнице и уопће морално-политичка страна, како уставности и законитости, тако и судских одлука.

Апстракт.

У Босни и Херцеговини једини суд који је изричито споменут у Уставу БиХ јесте Уставни суд БиХ.

Уставни суд БиХ је самосталан државни орган који обавља функцију уставног судства у оквиру Уставом утврђених права и дужности, а конституиран је као суд који стоји изван сустава редовитог судства и обављања редовите судске функције. Његова најважнија функција, у суставу тродиобе власти, јесте осигурати вршење законодавне власти суkladно и у границама Устава.